

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: právně zastoupeného Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem Písek, Přátelství 1960, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem v Praze 7, Strojnická 27, o přezkoumání rozhodnutí náměstka policejního prezidenta ze dne 11. 12. 2014, č.j. PPR-26986-12/ČJ-2014-990131,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2014, č.j. PPR-26986-12/ČJ-2014-990131, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele Pyrotechnické služby ve věcech služebního poměru č. 119/2009 ze dne 22. 8. 2014, kterým byl dnem 31. 8. 2014 podle § 26 odst. 4 zákona o služebním poměru odvolán ze služebního místa xxxxxxxx, xxxxxxxx Pyrotechnické služby, a současně byl převeden do personální pravomoci ředitele Obvodního ředitelství policie Praha I., a napadené rozhodnutí potvrdil, a dále rozhodl o nákladech řízení tak, že je nepřiznává.

[2] Žalobce v žalobě uvádí, že byl zařazen u Policie ČR, Pyrotechnické skupiny, jako znalec v oboru nástražných výbušných systémů, skupina znaleckých činností, když následně došlo ohledně výkonu jeho znalecké činnosti Pyrotechnické služby ČR mezi žalobcem a jeho vedoucími k rozporům. Vedoucí pyrotechnické služby totiž požadovali upravit znalecké závěry, což bylo v rozporu se znaleckými zjištěními žalobce. Žalobce odmítl upravovat znalecké závěry dle vůle svých nadřízených, v důsledku čehož jej začali jeho nadřízení diskriminovat (očerňování, účelové hodnocení). Vyvrcholilo to tím, že proti žalobci byla

zahájena kázeňská řízení, která skončila jeho pravomocným odsouzením. Proti oběma rozhodnutím podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (řízení jsou vedena pod sp. zn. 11 Ad 25/2014 a 11 Ad 26/2014). Nakonec bylo žalobci v souladu s čl. 5 závazného pokynu policejního prezidenta č. 145/2010 odebráno ze strany ředitele Pyrotechnické služby znalecké osvědčení, aniž by byly vědomosti a postupy žalobce přezkoumány odbornou komisí.

[3] Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav věci, když se žalovaný vůbec nezabýval diskriminací osoby žalobce. O jeho diskriminaci svědčí spousta záznamů o významných událostech, vykonstruované kázeňské řízení, účelové odebrání znaleckého osvědčení apod. Ale toto všechno žalovaný účelově přehlíží, a důkazy, které žalobce navrhl provést v jeho prospěch, neprovedl. Dokonce ani nepřihlédl ke zprávě ředitele Pyrotechnické služby ohledně zápisu do seznamu znalců v roce 2012, v němž ředitel vychvaloval plnění jeho povinností na vysoké odborné úrovni.

[4] Dále namítá, že žalovaný při rozhodování o žalobci vycházel pouze ze služebního hodnocení, které bylo vydáno v rozporu s předpisy, neboť nebylo na žalobce sepisováno průběžně, a to alespoň jednou ročně. O této účelovosti vypracovaného hodnocení byl rovněž přesvědčen i senát poradní komise policejního prezidenta, který toto hodnocení neznal. Proti tomuto hodnocení nadto podal žalobce námítky, které nebyly ředitelem Pyrotechnické služby ČR akceptovány, byť podle jeho názoru měly.

[5] Žalobce dále namítá, že pokud bylo v hodnocení poukazováno na „významné události“, které měly spočívat v porušení služebních povinností, pak mělo být s žalobcem zahájeno kázeňské řízení, které zahájeno nebylo. Pokud v tomto případě nedošlo k jeho zahájení, pak už vůbec nelze k těmto významným událostem přihlížet a klást je k tíži žalobce.

[6] Totéž uvádí ohledně toho, co se týká odnětí znaleckého oprávnění ze strany ředitele Pyrotechnické služby, které žalovaný vnímá jako „jednostranný právní úkon“, proti němuž se nemůže žalobce bránit. V tomto případě je nutné na odnětí znaleckého oprávnění hledět jako na veřejnoprávní rozhodnutí, proti němuž podal žalobce odvolání, které doposud nebylo projednáno. O tom, že jde při odebrání znaleckého osvědčení o rozhodnutí, svědčí i znění čl. 5 závazného pokynu policejního prezidenta č. 145/2010, které stanoví, že za porušení základních povinností policisty podle ust. 45 zákona č. 361/2003 Sb. rozhodne o trvalém odebrání znaleckého osvědčení, na základě písemného a zdůvodněného návrhu, ředitel Kriminalistického ústavu Praha, nebo v oboru kriminalistika odvětví pyrotechnika ředitel Pyrotechnické služby. Ustanovení § 45 zákona obsahuje služební povinnost. Porušení služební povinnosti je kázeňským přestupkem podle ust. § 50 zákona. Pokud tedy příslušník nebyl kázeňsky potrestán, pak nemohlo dojít k odebrání znaleckého osvědčení.

[7] Dále žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je překvapivé. Odvolací senát poradní komise totiž v jeho přítomnosti dospěl k názoru, že by rozhodnutí mělo být zrušeno, což se nakonec nestalo. Žalobce je přesvědčen, že i v tomto duchu bylo vydáno i doporučení senátní komise, s nímž žalobce nebyl v řízení seznámen, a tudíž se k němu nemohl vyjádřit. Dle ust. § 194 služebního zákona platí, že o odvolání rozhoduje služební funkcionář na základě návrhu poradní komise. Členy poradní komise jmenuje a pravidla jejího jednání stanoví služební funkcionář, pro kterého poradní komise připravuje návrh rozhodnutí. Vzhledem k zneprístupnění podkladů, je žalobce přesvědčen, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem.

[8] Dále namítá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se žádným způsobem nevypořádal s argumentací žalobce, když podle jeho názoru pouze uvádí, že nebylo možné akceptovat námitku žalobce, aniž by podrobně vysvětlil proč.

[9] Žalobce rovněž namítá, že nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí před vydáním konečného rozhodnutí a že mu žalovaný odepřel právo nahlédnout do spisu. Když o to dne 15. 8. 2014 požádal s tím, že si chce vlastním fotoaparátem kopii spisu nafotit pro svého právního zástupce, bylo mu toto odepřeno a navíc vyžadováno, aby mohl nahlédnout do spisu, na což neměl žalovaný právo. Žalobce má podle ust. § 174 služebního zákona právo po celou dobu řízení nahlížet do spisu, pořizovat si z něj výpisy, a navrhopvat důkazy. Pokud žalovaný tvrdí, že tomu tak nebylo, což vyplývá ze záznamu o nahlédnutí ze dne 20. 8. 2014, tak takový záznam byl podle žalobce byl pravděpodobně doplněn dodatečně.

[10] Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uváděl věcně tytéž závěry, jako v tomto rozhodnutí.

[11] K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž částečně setrval na své argumentaci, částečně uvedl další skutečnosti, které však již nemohou být žalobními body, neboť jejich uplatnění je opožděné (ust. § 71 odst. 2 soudního řádu správního).

[12] Z předloženého správního spisu soud následně zjistil tyto podstatné skutečnosti:

[13] Dne 22. 5. 2014 provedl plk. xxxxx služební hodnocení na žalobce jakožto jeho nadřízený za období 25. 9. 2009 až 22. 5. 2014 s celkovým výsledkem 5, tj. dosahuje neuspokojivých výsledků.

[14] Dne 6. 6. 2014 podal proti tomuto hodnocení žalobce včasné námitky.

[15] Dne 1. 7. 2014 vydal ředitel Pyrotechnické služby Policie ČR ve věcech služebního poměru na základě doporučení senátu poradní komise rozhodnutí, č.j. PYRO-121-7/ČJ-2014-9400KR, kterým zamítl námitky proti služebnímu hodnocení ze dne 22. 5. 2014 a v němž se podrobně vypořádává s konkrétními námitkami žalobce.

[16] Dne 30. 7. 2014 na základě závěru služebního hodnocení zahájil ředitel Pyrotechnické služby písemností č. j. PYRO-499-1/ČJ-2014-9400KR řízení ve věci odvolání z dosavadního služebního místa podle § 26 odst. 4 zákona o služebním poměru.

[17] Dne 22. 8. 2014 vydal ředitel Pyrotechnické služby ve věcech pracovního poměru rozhodnutí, kterým odvolal podle ust. 26 odst. 4 zákona o služebním poměru ze služebního místa xxxxxxxx, a současně ho převedl do personální pravomoci ředitele Obvodního ředitelství Praha 1 Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, který provede ustanovení na služební místo (prvostupňové správní rozhodnutí). V odůvodnění je mj. uvedeno, že vzhledem k závěru služebního hodnocení, kdy bylo konstatováno, že jmenovaný dosahuje neuspokojivých výsledků ve výkonu služby, není možno jmenovaného ponechat na dosavadním, služebním místě, neboť jeho ponechání na dosavadním služebním místě by mělo demotivující vliv na ostatní zařazené příslušníky Pyrotechnické služby Policie České republiky, kteří plní náročné služební úkoly. Hodnotitel přitom zpracoval na jmenovaného služební hodnocení na základě písemných důkazů (viz. např. úřední záznam č.j. PYRO-79-4/ČJ-2014-9400KR ze dne 13. 3. 2014 o účelovém postupu hodnoceného při plnění úkolů,

dále úředního záznamu Generální inspekce bezpečnostních sborů č.j. GI-TC-602-151/2014 ze dne 27.5.2014, kterým je opsán služební postup hodnoceného a jeho negativní přístup k plnění úkolů, písemná žádost o přijetí opatření proti jmenovanému č.j. PYRO-79-1/ČJ-2014-9400KR ze dne 4. 2. 2014 prokazující nepřiměřené a arogantní jednání hodnoceného k nadřízenému, úřední záznam č.j. PYRO-385-1/ČJ-2011-009BKR ze dne 30. 5. 2011 ohledně nedodržování řádné doby služby jmenovaným, žádosti o přijetí opatření č.j. PYRO-79-1/ČJ-2014-9400KR ze dne 17. 1. 2014 týkající se nevstřícného a neslušného chování vůči nadřízenému v podobě neochoty vysvětlení zvoleného postupu apod.) s tím, že z provedeného dokazování nebylo zjištěno, že by hodnocení na hodnoceného bylo zpracováno účelově, jak tvrdí jmenovaný, neboť bylo objektivně přezkoumáno v řízení o námitkách proti hodnocení, které bylo přezkoumáno osobami nezúčastněnými včetně členů odborových organizací; poradní komise zamítnutí námitek hodnoceného doporučila jednomyslně.

[18] S námitkou žalobce, aby bylo přerušeno do vyřešení předběžné otázky, kterou je odebrání jeho znaleckého osvědčení vedené pod č.j. PYRO-224-4/ČJ-2014-9400KR ze dne 30. 6. 2014, se prvostupňový orgán vypořádal tak, že tuto námitku nelze akceptovat, neboť trvalé odebrání znaleckého osvědčení je jednostranným úkonem služebního funkcionáře vydaným v souladu s čl. 39 závazného pokynu prezidenta č. 145/2010 a o změně závazného pokynu policejního prezidenta č. 84/2004, a tudíž se na něj nevztahují ustanovení o řízení ve věcech služebního poměru, a je tedy konečné.

[19] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání.

[20] Příslušný služební funkcionář první náměstek policejního prezidenta ve věcech služebního poměru rozhodnutí rozhodl dne 11. 12. 2014 pod č.j. PPR-26986-12/ČJ-2014-990131 (napadené správní rozhodnutí) tak, že odvolání žalobce zamítl a toto rozhodnutí bylo potvrzeno (dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení). V odůvodnění rozhodnutí je mj. uvedeno, že spisový materiál obsahuje služební hodnocení odvolatele vypracované dne 22. 5.2014 plk. xxxxxxxxxxxx, kterým je odvolatel hodnocen za období od 25. 9. 2009 do 22. 5. 2014 tak, že příslušník ve výkonu služby dosahuje neuspokojivých výsledků. Na základě uvedeného využil ředitel Pyrotechnické služby ustanovení § 26 odst. 4 zákona o služebním poměru, kde je stanoveno, že lze příslušníka odvolat z dosavadního služebního místa a ustanovit na jiné služební místo, pro které je stanovena o jeden stupeň nižší služební hodnost, jestliže podle závěru služebního hodnocení dosahuje neuspokojivých výsledků ve výkonu služby, a odvolatele z dosavadního služebního místa odvolal. Odvolací orgán se pak ztotožnil s argumentací prvostupňového rozhodnutí. Námitky, které podal žalobce proti služebnímu hodnocení, byly oznámením ředitele Pyrotechnické služby ze dne 1.7.2014 zamítnuty a služební hodnocení bylo potvrzeno. Dne 14.8.2014 byl žalobce informován o doplnění spisového materiálu (přehled volných služebních míst, volné služební místo komisaře), spis obsahuje záznam o nahlédnutí do spisu dne 20.8.2014.

[21] V odůvodnění je dále uvedeno, že námitky směřují do řízení o služebním hodnocení, nikoliv do řízení o odvolání z dosavadního služebního místa z důvodu vysloveného v závěru služebního hodnocení. Při nabídce nového služebního místa je uvedeno, že bylo přihlédnuto k tomu, že v rámci policie není žádné volné služební místo, pro které by bylo požadováno vzdělání v oboru chemie, popř. specializace pyrotechnik. Rovněž není rozhodující, že žalobce je stále znalcem (v době podání odvolání) v oboru pyrotechnika. Dále je uvedeno, že ve spise je založen „Záznam o nahlédnutí do spisového materiálu řízení“, který dokazuje, že se žalobce dne 7.8.2014 seznámil v čase od 8 do 11 hodin se spisovým materiálem, součástí

spisu je i písemnost o doplnění spisu, dále spisový materiál obsahuje listinu nazvanou „Záznam o nahlédnutí do spisového materiálu řízení“, která dokazuje, že žalobce dne 20.8.2014 se seznámil v čase od 9:45 do 10:30 hodin se spisovým materiálem, v záznamu je vyjádření žalobce o tom, že dne 15.8.2014 žádal o pořízení kopie spisu vlastním fotoaparátem, a to mu nebylo umožněno a rovněž nebyl domluven náhradní termín. Dále spisový materiál obsahuje služební záznam osoby pověřené vedením řízení, v němž je uvedeno, že se 15.8.2014 dostavil žalobce a chtěl s ním jednat, z důvodu pracovního vytížení to nebylo možné. Ze spisu je mj. patrné, že žalobci bylo umožněno se s podklady spisu seznámit dne 7.8.2014 a 20.8.2014, dne 14.8.2014 byl seznámen s doplněním spisu. Ohledně námitky týkající se šikany odkázal žalovaný na předchozí část odůvodnění, když žalobce nenavrhoval žádný důkaz, kterým by své tvrzení podpořil, proto bylo toto tvrzení vyhodnoceno jako účelové.

[22] Na jednání, které se konalo u zdejšího soudu dne 6. 6. 2017, setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích. Při tomto ústním jednání žalobce do spisu zakládal čestná prohlášení a jeho další podání (ombudsmanovi policie), z nichž však soud skutkové závěry nutné pro rozhodnutí ve věci samé nečerpal, neboť tyto listiny nemají žádný vztah k důvodům napadeného rozhodnutí. Rovněž soud neprováděl důkaz zvukovým záznamem jednání pořízené žalobcem dne 15.8.2014, neboť podle jeho názoru by takový důkaz nemohl přinést právně významné skutečnosti pro toto rozhodnutí – jak dále soud uvádí v odůvodnění, k porušení práva žalobce nahlížet do spisu nedošlo, proto je takové dokazování nadbytečné.

[23] Soudu je z úřední činnosti známo, že ve věci sp. zn. 11 Ad 26/2014 zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 11.10.2016, kdy napadené správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, tento rozsudek byl napaden kasační stížností, o které zatím nebylo věcně rozhodnuto. Ve věci spisové značky 11 Ad 25/2014 doposud nebylo rozhodnuto.

[24] Soud napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. přitom vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[25] Podle ust. § 203 odst. 1 zákona o služebním poměru v rozhodném znění: „*Služební hodnocení příslušníka obsahuje posouzení jeho odbornosti, kvality plnění služebních povinností a úrovně teoretických znalostí včetně jejich aplikace při výkonu služby. Služební hodnocení obsahuje i úkoly pro další odborný rozvoj příslušníka.*“.

[26] Podle ust. § 203 odst. 2 zákona o služebním poměru v rozhodném znění: „*Služební hodnocení je podkladem pro rozhodování ve věcech služebního poměru příslušníka. Provádí jej vedoucí příslušník (dále jen "hodnotitel") nebo jím pověřený příslušník.*“.

[27] Podle ust. § 203 odst. 3 zákona o služebním poměru v rozhodném znění: „*Opis služebního hodnocení obdrží hodnocený příslušník. Jestliže s ním nesouhlasí, má právo podat proti němu písemné námitky vedoucímu hodnotiteli do 15 dnů ode dne jeho obdržení. Vedoucí hodnotitele námitkám vyhoví a služební hodnocení změní nebo námitky zamítne a služební hodnocení potvrdí do 30 dnů ode dne jejich podání.*“.

[28] Podle ust. § 203 odst. 4 zákona o služebním poměru v rozhodném znění: „*V závěru služebního hodnocení hodnotitel uvede, zda příslušník ve výkonu služby dosahuje*

- a) vynikajících výsledků,*
- b) velmi dobrých výsledků,*
- c) dobrých výsledků,*
- d) dobrých výsledků s výhradami, nebo*
- e) neuspokojivých výsledků.“*

[29] Podle ust. § 203 odst. 5 zákona o služebním poměru v rozhodném znění: „*Služební hodnocení příslušníka ve služebním poměru na dobu určitou se provádí jednou ročně; provádí se vždy před konáním služební zkoušky. Služební hodnocení příslušníka ve služebním poměru na dobu neurčitou se provádí podle potřeby, nejméně jednou za 3 roky. Služební hodnocení se provádí též na základě žádosti příslušníka, nejdříve však po uplynutí 6 měsíců od posledního služebního hodnocení. Služební hodnocení vychází z průběžného každoročního hodnocení, které provádí přímý nadřízený příslušníka v průběhu kalendářního roku a schvaluje jej hodnotitel.“*

[30] Podle ust. § 26 odst. 4 zákona o služebním poměru v rozhodném znění: „*Příslušníka lze též odvolat z dosavadního služebního místa a ustanovit na jiné služební místo, pro které je stanovena o jeden stupeň nižší služební hodnost, jestliže podle závěru služebního hodnocení dosahuje neuspokojivých výsledků ve výkonu služby.“*

[31] V souzené věci byl žalobce převeden na jiné služební místo, a to na základě výsledků (závěru) služebního hodnocení. Své žalobní námitky směřuje jak do procesního postupu, tak i do naplnění příslušného zákonného důvodu (resp. jeho nenaplnění) podle ust. § 26 odst. 4 zákona o služebním poměru.

[32] Nejprve soud uvádí, že je mu známo, že jedno z rozhodnutí, které žalobce napadl u zdejšího soudu žalobou, bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 11.10.2016 zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (napadené bylo rozhodnutí, jímž byl žalobce podle ust. § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku a byl mu uložen kázeňský trest). Toto správní rozhodnutí však podle názoru soudu nemá žádný vliv na tuto projednávanou věc, kdy správní rozhodnutí o spáchání kázeňského přestupku nebylo žádný podkladem tohoto správního rozhodnutí, proto je možné věcně žalobu projednat, aniž by bylo nutné vyčkat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o podané kasační stížnosti. Další řízení vedené u zdejšího soudu proti dalšímu správnímu rozhodnutí ještě nebylo věcně rozhodnuto, toto rozhodnutí také nebylo podkladem tohoto správního rozhodnutí, proto ani toto řízení nemá vliv na rozhodnutí soudu v této věci.

[33] Soud po přezkoumání spisového materiálu dospěl k závěru, že podaná žaloba není důvodná. Pokud žalobce vytýká překvapivost správního rozhodnutí, pak je nutné uvést, že návrh příslušné poradní komise je pouze doporučením pro příslušného služebního funkcionáře, nikoliv již samotným správním rozhodnutím. Jak bude o podaném opravném prostředku rozhodnuto příslušným služebním funkcionářem, je jeho odpovědností i právem – pokud se toto rozhodnutí neshoduje s doporučením poradní komise, o žádné porušení žalobcova práva se nejedná, neboť doporučení poradní komise žádné rozhodnutím prozatím není; tím je až vydané rozhodnutí služebního funkcionáře. Totéž lze uvést i o námitce, že se žalobce nemohl vyjádřit k tomuto doporučení – žádné takové právo žalobci nesvědčí, doporučení poradní komise je pomůckou pro služebního funkcionáře ve smyslu návrhu rozhodnutí a přezkoumání dosavadního postupu v řízení, nejedná se však o dokazování či

podklad pro rozhodnutí, s nímž by musel být žalobce seznámen. Soud v této souvislosti odkazuje na týž právní názor, který uvedl Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozsudku ze dne 21. listopadu 2014, sp. zn. 4 As 168/2014.

[34] V další části žaloby žalobce uvádí, že nesouhlasí s tím, jak žalovaný vypořádává jeho argumentaci uvedenou v odvolání, konkrétně však neuvádí, o jakou argumentaci a v čem se příslušné napadené rozhodnutí nevypořádává s jeho námitkami. Takový žalobní bod je pro svou velkou obecnost neprojednatelný – jak bylo uvedeno shora, odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je dosti rozsáhlé, a konkrétně uvádí skutečnosti (dokonce citací) z opravného prostředku žalobce, k nimž se vyjadřuje a je tak hodnotí. V takto obecné rovině tak nelze tomuto žalobnímu bodu přisvědčit.

[35] K žalobnímu bodu, v němž žalobce uvádí, že nebyl seznámen s podklady pro rozhodnutí, a to konkrétně s doporučením poradní komise, soud odkazuje na argumentaci uvedenou shora v odůvodnění tohoto rozsudku.

[36] V další části žaloby žalobce popisuje průběh svého seznámení se spisem a s tím, že nikde není stanovena povinnost podávat žádost o nahlédnutí do spisu. Tento žalobní bod není důvodný. Jak je patrné z obsahu spisu i odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobci bylo umožněno do spisu nahlédnout, o čemž byly sepsány úřední záznamy (což žalobce nezpochybňuje). Jeho právo na nahlížení do spisu tak porušeno nebylo, neboť žalobce jej realizoval. Pokud žalobce poukazuje na okolnosti jeho využití, pak je soud toho názoru, že tato část žaloby je pro posouzení věci samé v takto vznesené podobě nepodstatná – pokud k využití práva nahlédnout do spisu došlo, právo bylo využito a k jeho porušení nedošlo. Je pochopitelné (a žalovaný ani nic takového netvrdí), že využití tohoto procesního práva nelze vázat na podání nějaké žádosti, nic takového se však v daném případě ze spisu nepodává. Žalobce toto právo může využít a v dané věci využil. Pokud nahlédnutí do spisu bylo z časových důvodů omezeno na domluvu, kdy a kde tak bude možné učinit, pak se podle názoru soudu o nic zvláštního nejedná – je pochopitelné, že s příslušným spisem se pracuje a ten tak fyzicky nemůže být vždy bez předchozího ohlášení k dispozici k nahlédnutí. Nahlédnutí do spisu pak v praktickém životě vždy vyžaduje domluvu na obou stranách, zejména týkající se času, kdy se bude do spisu nahlížet, aby ten byl k dispozici. Trvání na sdělení času, kdy bude žalobce do spisu nahlížet, tak soud nepovažuje za nic překvapivého či neobvyklého.

[37] Pokud žalobce v žalobě uváděl, že ve spise nebyl obsažen žádný záznam (při jednání poradní komise, kde si z něj žalobce učinil kopii), který zmiňuje žalovaný v odůvodnění rozhodnutí, ohledně jeho domáhání se nahlédnutí do spisu, pak podle názoru soudu takový záznam (o skutečnostech týkajících se postupu při nahlédnutí do spisu) nemá již poté v této věci význam – jak bylo uvedeno shora, žalobce nakonec do spisu nahlédl, své právo tedy vykonal a k jeho porušení nedošlo. Proto existence takového záznamu a jeho doplnění do spisu je podle názoru soudu při tomto posouzení nevýznamná.

[38] Tatáž námitka se týká i nezpřístupnění spisu, která se v žalobních bodech koncentrujících se do procesních otázek, stále opakuje – podle názoru soudu toto právo žalobce nebylo porušeno, jak je uvedeno shora.

[39] V další části žaloby žalobce nejprve namítá neúplné skutkové zjištění, nesprávné hodnocení a nesprávné právní posouzení věci, přičemž konkrétně napadá provádění služebního hodnocení, které nebylo po delší dobu prováděno, stejně jako roční hodnocení.

V tomto případě je nutné uvést, že ve spise je založeno služební hodnocení žalobce ze dne 22.5.2014, kdy byl žalobce hodnocen za období od 25.9.2009 do 22.5.2014. Je nutné uvést, že toto hodnocení přesahuje dobu stanovenou v ust. § 203 odst. 5 služebního zákona pro vypracování služební hodnocení, samo toto hodnocení však zmiňuje další služební hodnocení (ze dne 10.7.2013), které tak spolu s tímto hodnocení svědčí tomu, že tato zákonná lhůta pro průběžné hodnocení byla dodržena. V předloženém správním spise pak jsou založena služební hodnocení další (ze dne 25.9.2009, 15.2.2012), která svědčí tomu, že příslušná zákonná lhůta pro průběžné hodnocení byla dodržena. Podle názoru soudu není důvodná právní argumentace žalobce, že by tato lhůta byla jednoroční – jak je patrné ze znění tohoto zákonného ustanovení, v případě služebního poměru na dobu neurčitou (což je případ žalobce) činí tato lhůta 3 roky. Pokud tato lhůta byla při služebním hodnocení mírně překročena (čemuž by svědčilo odůvodnění posledního služebního hodnocení, ač ve správním spise jsou založena další služební hodnocení), soud nepovažuje takový postup za natolik intenzivní porušení příslušných ustanovení o řízení, které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí jako takového.

[40] Soud rovněž nepřisvědčil námitce žalobce týkající se žalobcem tvrzené účelovosti tohoto služebního hodnocení. Jak je patrné z obsahu spisu, toto hodnocení je naprosto konkrétní ve vztahu k žalobci a průběhu jeho služby. Nic, co by nasvědčovalo nějakému účelovému postupu, soud v tomto služebním hodnocení nezjistil, výsledky tohoto hodnocení pak nejsou příliš rozdílné od předchozího služebního hodnocení (další služební hodnocení z 25.9.2009, 15.2.2012, 29.7.2013); výsledky služebních hodnocení mají ve vztahu k žalobci sestupnou tendenci. Pro konkrétní skutečnosti, uvedené v tomto hodnocení, tak soud může na něj odkázat, aniž bylo nutné jeho obsah interpretovat, když žalobce v žalobních bodech žádnou konkrétní skutečnost proti tomuto služebnímu hodnocení nenamítá. Proti tomuto služebnímu hodnocení pak žalobce uplatnil opravný prostředek, o němž bylo rozhodnuto, jeho právo na obranu proti tomuto hodnocení tak ani v tomto případě podle názoru soudu porušeno nebylo.

[41] Žalobce dále v žalobě uvádí, že pokud je poukazováno na významné události, pak ty jsou převzaty z úředních záznamů, které byly vytvořeny bez vědomí žalobce, a skutečnost odnětí znaleckého oprávnění, kterou služební funkcionář považuje za jednostranný úkon, přičemž podle názoru žalobce jde o rozhodnutí. Tyto skutečnosti podle názoru soudu pro věc samu a pro rozhodovací důvod napadeného rozhodnutí (jímž je převedení žalobce na jiné služební místo) nejsou příliš podstatné – žalobce nebyl převeden na jiné služební místo z důvodu vypracovaných úředních záznamů či odnětí příslušného znaleckého oprávnění, ale na základě výsledků služebního hodnocení. Proto hodnocení těchto skutečností (které jsou v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeny) soud nepovažuje ve věci za podstatné a polemiku s nimi pro posouzení věci za významnou.

[42] Žalobce dále namítal, že se žalovaná nezabývala jím tvrzenou diskriminací. Z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí (strana 2) je patrné, že služební funkcionář hodnotil příslušný postup v této věci, a žádnou účelovost takového postupu neshledal. Podle názoru soudu tento postup hodnotil i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když konkrétně reagoval na odvolací námitky žalobce, které neshledal důvodnými, a toto tvrzení vyhodnotil jako účelové. Žalobce v žalobě s takovým hodnocením nesouhlasí a popisuje průběh příslušného správního řízení. Podle názoru soudu však odůvodnění napadeného rozhodnutí jako celek svědčí tomu, že konkrétní odvolací námitky byly hodnoceny a diskriminační postup v nich nebyl shledán. Soud je tak toho názoru, že i

tato námitka byla ve svém souhrnu konkrétně posouzena a k porušení práva žalobce v tomto směru ve správním řízení nedošlo.

[43] Žalobce pak dále polemizuje s tím, že nebyly zohledněny zprávy ředitele Pyrotechnické služby z roku 2012, kdy byl zapsán do seznamu znalců – podle názoru soudu tyto zprávy samy o sobě nejsou pro posouzení věci důvodné – rozhodnutí o převedení žalobce na jiné služební místo došlo na základě služebního hodnocení, nikoliv těchto zpráv, přičemž, jak bylo uvedeno shora, podle názoru soudu toto služební hodnocení žalobce komplexně hodnotilo, když z nich je patrné, že služební hodnocení od roku 2012 v případě žalobce doznalo změn v tom smyslu, že bylo pro žalobce nepříznivější ohledně výsledků tohoto hodnocení.

[44] Pokud žalobce uváděl, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že do spisu není nutné doplňovat rozhodnutí ve věcech kázeňských, která byla vydána v samostatných řízeních, a že není zřejmé, jaké známé skutečnosti má žalovaný na mysli, pak soud tuto konstataci považuje při posouzení věci za nepodstatnou, pak tento žalobní bod podle názoru soudu s příslušným rozhodovacím důvodem přímo nesouvisí. Obsahem spisu pochopitelně musí být příslušné podklady, které sloužily ke skutkovému zjištění a jeho následnému právnímu posouzení; tím v daném případě je zejména vypracované služební hodnocení. Pokud žalovaný odkázal na podklady, které jsou součástí jiného spisu (když o nich bylo vedeno samostatné správní řízení), pak soud v takovém uvedení neshledává žádnou nesprávnost – podkladem pro rozhodnutí pochopitelně může být i jiný spis. Co je potom skutečností obecně známou je pojem, který je v právní praxi běžně užíván a nepůsobí žádné výkladové obtíže, žalobní bod je v tomto ohledu velmi obecný, takže se nelze vyjádřit k tomu, kterou obecně známou skutečnost by měl žalobce na mysli (pro úplnost soud uvádí, že ani žalovaný nevyvozuje žádný skutkový ani právní závěr z takto obecně vymezeného podkladu).

[45] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[46] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. června 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Lazecká